

From: Ella Holmgren <ella@ahlea.se>
Sent on: den 28 augusti 2026 15:23:12
To: Registrator <Registrator@spelinspektionen.se>
Subject: Diarienummer 21Si540
Attachments: Remissvar Förslag på nya föreskrifter om spelansvar Ahlea AB.pdf (117.64 KB)

Hej

Bifogat finner ni vårt remissvar gällande spelansvar.

Mvh

ELLA HOLMGREN
Partner
+46 702644144

AHLEA AB
Stockholm
www.ahlea.se

10 aug. 2026 kl. 17:56 skrev Maja Lindqvist
<Maja.Lindqvist@spelinspektionen.se>:

Hej,
Det går bra att Ahlea AB inkommer med synpunkter på förslagen om nya spelansvarsföreskrifter och nya föreskrifter om tekniska krav senast den 28 augusti 2026.
Vänliga hälsningar
Maja Lindqvist

Maja Lindqvist
Rättslig expert | Legal Expert
Telefon +46 152 650 134
E-post Maja.Lindqvist@spelinspektionen.se

Spelinspektionen | Swedish Gambling Authority
Box 199, SE 645 23 Strängnäs
Besöksadress Finningevägen 54 B
spelinspektionen.se
[Läs om hur dina personuppgifter behandlas och om dina rättigheter angående behandlingen.](#)

Från: Info Ahlea <info@ahlea.se>
Skickat: den 10 augusti 2026 13:37
Till: Registrator <Registrator@spelinspektionen.se>

Ämne:Begäran om anstånd att inkomma med remissvar avseende diarienummer 25Si946 och 21Si540

Hej,

Ahlea AB begär härmed anstånd med att inkomma med remissvar i ärende med diarienummer 25Si946 och 21Si540.

Vi önskar förlängd svarstid till och med 28 augusti 2026. Anledningen är att vi behöver ytterligare tid för att gå igenom underlaget och säkerställa att vårt svar blir fullständigt och korrekt.

Vi hoppas att Spelinspektionen kan bevilja begärt anstånd och ber om bekräftelse på att den förlängda svarstiden godtas.

Med vänliga hälsningar,

Ahlea AB

Ang. Diarienummer 21Si540

Att: Spelinspektionen

Box 199, 645 23, Strängnäs

E-post: registrator@spelinspektionen.se

Remissvar — Remiss: Förslag på nya föreskrifter om spelansvar

Ahlea AB är en svensk juristfirma vars medarbetare har lång erfarenhet av den reglerade spelmarknaden i Sverige och i Europa. Vi företräder ett flertal speloperatörer och spelleverantörer med licens för kommersiellt onlinespel och vadhållning.

Sammanfattning.

Ahlea välkomnar en kodifiering av den till stora delar etablerade praxis som kommit till stånd genom rättsutvecklingen sedan Spellagen trädde ikraft 2019. Förslaget på den nya föreskriften är över lag balanserat och väl avvägt och kodifierar det skydd för spelare som är av central betydelse för licenssystemets existensberättigande.

- Vi föreslår att de generella kraven i 6, 9 och 10 kap. förses med en uttrycklig möjlighet till riskdifferentierad tillämpning inom ramen för en dokumenterad riskbedömning, så att skyddsinsatserna koncentreras till de spelare som behöver dem.
- Omständighetskatalogen tillstyrks huvudsakligen, men vi har synpunkter på otydligheten i flera punkter (särskilt punkt 1–3, 5, 7 och 9) samt på det obegränsade "borde ha varit kända"-rekvisitet, och föreslår justeringar för att säkerställa den bestämdhet som krävs för en sanktionsgrundande reglering. Våra synpunkter framgår i avsnitt 3.
- Den föreskrivna meddelandekaskaden av obligatoriska bekräftelser vid varje spelbesök riskerar habituering och formell avprickning i stället för den individanpassade, verkningsfulla kommunikation som nuvarande praxis kräver. Vi föreslår därför att 10 kap. 3 § tillförs den behovsstyrda frekvensformulering som redan gäller enligt LIFS 2018:2, med differentierat bekräftelsekrav efter risk inom omsorgsplikten.
- Föreskriftsförslaget saknar reglering av automatiserad kontra manuell bedömning och behandlar inte dataskyddsfrågan trots att en tillträdesbegränsning är ett beslut med betydande påverkan. Vi föreslår därför att föreskrifterna anger tydligare kriterier för när

manuell bedömning krävs och att beslut om restriktion eller tillträdesbegränsning inte får grundas enbart på automatiserad behandling.

Avgränsning.

Yttrande lämnas ur perspektivet licenshavare för kommersiellt onlinespel och vadhållning enligt 7 och 8 kap. spellagen (2018:1138)¹. Yttrandet behandlar i första hand föreskriftsförslaget och konsekvensutredningen berörs endast där den är av betydelse för föreskriftsbedömningen samt där Ahlea anser att Spelinspektionens konsekvensanalys är uppenbart felaktig. Bestämmelser som uteslutande rör värdeautomater och landbaserat spel lämnas utan ställningstagande.

1. Allmänna utgångspunkter och principer för arbetet med ansvarsfullt spelande

Förslaget innebär att omständigheterna för bedömningen av överdrivet spelande, åtgärdstrappan och handlingsplanens tillämpning skrivs ut i föreskrift och kodifieras på ett bättre sätt, än att tillämpningen som tidigare fyllts ut genom tillsynsbeslut och domstolspraxis.

Samtidigt vill vi erinra om licenssystemets bärande syfte: att styra spelandet till det licensierade, och därmed övervakade, utbudet. Skyddsåtgärder som bara träffar det licensierade utbudet, och som gör detta påtagligt mindre användbart för spelare utan riskbeteende, försvagar kanaliseringen och därmed också det skydd föreskrifterna avser att stärka. Den principen bör vara styrande vid utformningen av de generella, icke riskbaserade, kraven i förslaget, särskilt meddelandekaskaden i förslaget 10 kap. och kommunikationskraven i 6 kap.

Konsekvensutredningen anför att förekomsten av en olaglig spelmarknad är "inte ett bärande argument för att konsumentskyddet ska vara svagt även på den licensierade marknaden" och att olagligt spel "bör motverkas på annat sätt än genom låga spelansvarskrav på licenshavarna" (Konsekvensutredning — Remiss: Förslag på nya föreskrifter om spelansvar, s. 10²). Vi instämmer i principen — inget av våra yrkanden avser en sänkt skyddsnivå. Vår invändning är en annan: för krav som saknar påvisad skyddseffekt finns ingen sådan avvägning att göra, eftersom

¹Spellagen (2018:1138), 14 kap. 1 §: "genom fortlöpande kontroll av spelbeteende"

17 kap. 5 §: "sådana uppgifter om hälsa som spelaren själv lämnar till licenshavaren"

18 kap. 1 §: "behandlingen av personuppgifter"

²Konsekvensutredning — Remiss: Förslag på nya föreskrifter om spelansvar, s. 10: "inte ett bärande argument för att konsumentskyddet ska vara svagt även på den licensierade marknaden"

s. 10: "bör motverkas på annat sätt än genom låga spelansvarskrav på licenshavarna"

kanaliseringsförlusten då är kravets enda effekt. Skyddets räckvidd bestäms av var spelarna faktiskt befinner sig och regeringen konstaterar i det pågående lagstiftningsarbetet om spellagens tillämpningsområde att *"När en högre andel av de svenska spelarna spelar på licensierade alternativ kommer fler att omfattas av de skyddsmekanismer som finns inbyggda i den svenska spelregleringen"* (Ds 2025:23 s. 124³), samt att spel hos olicensierade aktörer kan *"medföra en ökad risk för att utveckla spelproblem och orsaka en större utsatthet för personer med ett problemspelande"* (Ds 2025:23 s. 11). Med den riskdifferentierade tillämpning vi föreslår i punkt 2 upphör den motsättning konsekvensutredningen ställer upp: skyddet verkar med full styrka där det behövs, utan att kanaliseringen försvagas för övriga spelare.

En andra princip bör vara lika styrande: åtgärder som riktas mot en enskild spelare bör bygga på en kombination av kontinuerlig uppföljning av spelbeteendet och individuell prövning. Uppföljningen upptäcker, men ett ingripande beslut fattas efter mänsklig bedömning.

Finland har nyligen lagfäst just denna ordning: omsorgsplikten i penningsspelslagen (10/2026) 34 § ålägger licenshavaren att bedöma spelarnas risk med hjälp av automatisk behandling av personuppgifter, men föreskriver samtidigt att *"Ett beslut som förhindrar eller begränsar en spelares spelande får dock inte grunda sig enbart på automatisk behandling av personuppgifter"*. Samma tanke bär flera av våra synpunkter nedan: föreskrifterna bör premiera tidig upptäckt genom kontinuerlig uppföljning och kvalificerad mänsklig hantering av det som upptäcks, inte schablonartade automatiska ingripanden som saknar koppling till det individuella spelbeteendet och som snarare riskerar att försvaga konsumentskyddet på spelmarknaden.

En tredje styrande princip gäller regleringsnivån. Förarbetena till spellagen utgår från att *"det inte är möjligt att detaljreglera allt på spelområdet"* utan bygger på en uttalad *"balans mellan ramlag och detaljreglering"*, där föreskriftsmakten motiverades med att snabba åtgärder ska kunna vidtas för att svara mot förändringar i omvärlden (prop. 2017/18:220 s. 246⁴). Lagrådet anförde därtill att

³Ds 2025:23 — Spellagens tillämpningsområde, avsnitt 3.6 och 9: *"När en högre andel av de svenska spelarna spelar på licensierade alternativ kommer fler att omfattas av de skyddsmekanismer som finns inbyggda i den svenska spelregleringen"*

avsnitt om olicensierat spel: *"medföra en ökad risk för att utveckla spelproblem och orsaka en större utsatthet för personer med ett problemspelande"*

⁴Prop. 2017/18:220 — En omreglerad spelmarknad (förarbete till spellagen), avsnitt om lagstiftningsteknik: *"det inte är möjligt att detaljreglera allt på spelområdet"*

avsnitt om lagstiftningsteknik: *"balans mellan ramlag och detaljreglering"*

flera av bemyndigandena *"har getts svepande formuleringar"*, vilket regeringen besvarade med just flexibilitetsbehovet (prop. 2017/18:220 s. 85). En ordning som förutsätter att utrymmet används återhållsamt.

Spelinspektionen har själv i tillsynsprocess intagit ståndpunkten att *"det varken går att ge en uttömmande beskrivning av vilka åtgärder som en licenshavare måste vidta för att anses ha uppfyllt sin omsorgsplikt"* (mål 1845-21, s. 5). Mot den bakgrunden noterar vi att förslaget fördubblar regelmassan i förhållande till LIFS 2018:2⁵, från ett tjugotal till ett fyrtiotal paragrafer där Spelinspektionen dessutom i flera delar föreskriver hur enskilda moment ska utföras snarare än vad som ska uppnås. Föreskrifterna bör ange mål- och funktionskrav och lämna metodvalet till licenshavaren inom ramen för dennes dokumenterade riskbedömning; våra synpunkter på meddelandekaskaden, kommunikationskraven och gränsförslagsförbudet nedan är tillämpningar av denna princip.

2. Kraven bör differentieras efter risk

Förslagets kärna är en individuell riskbedömning: licenshavaren ska *"bedöma om den individuella spelarens spelbeteende innebär ett överdrivet spelande"* genom en sammanvägning av samtliga uppgifter (Föreskriftsförslag — Remiss: Förslag på nya föreskrifter om spelansvar 2 kap. 1 §⁶). Konsekvensutredningen bekänner sig samtidigt uttryckligen till principen att kraven ska stå i proportion till risken: mer omfattande krav vid *"särskilt riskfyllda typer av spel"*, och *"mindre omfattande krav på spelformer som är mindre riskfyllda"* (Konsekvensutredning — Remiss: Förslag på nya föreskrifter om spelansvar, s. 7⁷). Denna princip verkar tillämpas dock enbart mellan spelformer. De generella kraven i 6, 9 och 10 kap. gäller lika för samtliga spelare oavsett riskbild,

avsnitt om bemyndiganden: *"har getts svepande formuleringar"*

⁵LIFS 2018:2 Lotteriinspektionens föreskrifter och allmänna råd om spelansvar, 13 §: *"Meddelanden enligt första stycket ska visas så ofta och under så lång tid som behövs för att motverka överdrivet spelande."*

⁶Föreskriftsförslag — Remiss: Förslag på nya föreskrifter om spelansvar, 2 kap. 1 §: *"bedöma om den individuella spelarens spelbeteende innebär ett överdrivet spelande"*

⁷Konsekvensutredning — Remiss: Förslag på nya föreskrifter om spelansvar, s. 7: *"mindre omfattande krav på spelformer som är mindre riskfyllda"*

s. 7: *"särskilt riskfyllda typer av spel"*

trots att licenshavaren enligt 2 kap. förfogar över just den beteendedata och den bedömning som skulle bära en differentiering.

Finland har därtill lagfäst motsvarande ordning för just spelansvaret: risken ska bedömas per spelare och åtgärder vidtas på grundval av bedömningen (penningspelslagen (10/2026) 34 §).

Vi föreslår att de generella kraven i 6, 9 och 10 kap. förses med en uttrycklig möjlighet till riskdifferentierad tillämpning inom ramen för en dokumenterad riskbedömning, så att skyddsinsatserna koncentreras till de spelare som behöver dem.

3. Omständighetskatalogen (2 kap. 2 §)

Katalogen med tretton omständigheter lämnas i huvudsak utan erinran; den samlar i författningstext vad som hittills fått utläsas ur tillsynspraxis, och kravet på en *"sammanvägning av samtliga uppgifter om spelarens spelbeteende"* bekräftar att ingen enskild omständighet är utslagsgivande (Föreskriftsförslag — Remiss: Förslag på nya föreskrifter om spelansvar 2 kap. 2 §).

Utgångspunkten för våra justeringar är bestämdhet. Omständigheterna är sanktionsgrundande vilket innebär att de fyller ut en skyldighet vars åsidosättande kan leda till ingripande och sanktioner gentemot de licensierade operatörerna, och måste därför vara så specifika att licenshavaren i förväg kan avgöra vad som krävs.

Förvaltningsrätten har nyligen uttalat att omsorgsplikten *"är tillräckligt tydlig för att kunna ligga till grund för ett ingripande"* just därför att ingripanden förutsätter *"en sådan klar och tydlig överträdelse av 14 kap. 1 § spellagen som krävs för ett ingripande"* (mål 3061-25, dom den 12 juni 2026, s. 15 och 17). Obestämda omständigheter kan aldrig ge klara och tydliga överträdelser, de ger i stället tillsynen fritt tolkningsutrymme i efterhand.

Flera av katalogens punkter brister i just detta: för "långa spelsessioner" (punkt 1) anges ingen längd, "flera gånger per dag eller vecka" (punkt 2) beskriver ett normalt fritidsspelande och träffar en stor del av varje operatörs kundstock, och nattfönstret i punkt 3 saknar referens till spelarens egna förhållanden, skiftarbetare och spelare med oregelbundna arbetstider spelar normalt nattetid utan automatisk förhöjd risk.

Kontrasten finns i katalogen själv: punkterna 4 och 6 är konstruerade som förändringar i spelarens eget mönster.

Vi föreslår att punkterna 1–3 uttrycks på samma sätt, som avvikelser från spelarens normalmönster. Undantaget i 2 § sista stycket bör slutligen avse praktisk möjlighet oavsett orsak. Det ska också noteras att punkt 7 stupar i praktiken på grund av att banker och betaltjänstleverantörer ofta inte anger orsaken till ett nekat köp, praktiken blir alltså att en kund

som vet att dem har pengar på sitt bankkonto och försöker göra flera transaktioner men gång på gång blir nekad av andra orsaker än avsaknad av pengar på sitt bankkonto kommer få en högre riskklassificering än denna borde ha.

Därtill bör tre delar justeras. Den femte omständigheten anger en fast gräns om 10 000 kronor per månad — samma belopp som kontaktskyldigheten i 11 kap. 5 § spelförordningen (2018:1475). Vi föreslår i första hand att föreskriften hänvisar till beloppet i 11 kap. 5 § spelförordningen i stället för att upprepa det, så att bestämmelserna inte kan glida isär.

Den nionde omständigheten — återupptaget spel efter avstängning hos en annan licenshavare eller i det nationella självavstängningsregistret, "under förutsättning att uppgiften har lämnats av spelaren själv" behöver förtydligas i tillämpningen: vilka krav ställs på dokumentation av att uppgiften lämnats frivilligt, och hur förhåller sig behandlingen av uppgiften till att avstängningsuppgifter ur registret i övrigt inte är tillgängliga för licenshavaren? Utan sådan vägledning riskerar bestämmelsen olika tillämpning hos olika licenshavare.

Bedömningsunderlagets yttre gräns bör därtill anges. Enligt 2 kap. 2 § ska sammanvägningen omfatta uppgifter som är kända "eller borde ha varit kända" för licenshavaren. Rekvisitet saknar avgränsning, det anger inte om det avser uppgifter i licenshavarens egna system, hos koncernbolag eller i externa källor, och det bygger in ett efterhandsperspektiv: i det enskilda tillsynsärendet kan det som i efterhand visat sig relevant alltid påstås ha bort vara känt i realtid. Ett sådant rekvisit driver dessutom licenshavarna mot att samla in mer uppgifter än nödvändigt, i spänning med kravet i 17 kap. 5 § spellagen på att behandlingen ska vara nödvändig för angivna ändamål.

Vi föreslår att rekvisitet avgränsas till uppgifter som licenshavaren har tillgång till inom ramen för den fortlöpande kontrollen enligt 14 kap. 1 § spellagen och behandlingen enligt 17 kap. 5 §.

4. Kravet att säkerställa mottagen återkoppling (2 kap. 7 §)

Enligt förslaget ska licenshavaren "säkerställa att spelaren tar del av återkopplingen", och om detta inte kan säkerställas, eller om spelaren inte lämnar efterfrågad information, ska en tillträdesbegränsning skyndsamt tillämpas (Föreskriftsförslag — Remiss: Förslag på nya föreskrifter om spelansvar 2 kap. 7 §). Rekvisitet är inte verifierbart: en licenshavare kan styrka att ett meddelande visats och bekräftats, men aldrig att en spelare faktiskt tagit del av innehållet. Kombinationen med obligatorisk avstängning vid utebliven respons gör dessutom tystnad till avstängningsgrund även för spelare vars beteende ligger nära bedömningströskeln, vilket är ett ingripande svar på något som kan bero på en oläst inkorg.

Vi föreslår att kravet formuleras som att licenshavaren ska vidta ändamålsenliga och dokumenterade åtgärder för att spelaren ska ta del av återkopplingen, och att

tillträdesbegränsning vid utebliven medverkan förbehålls fall där åtgärder upprepats och en dokumenterad individuell bedömning visar att spelbeteendets allvarlighetsgrad motiverar det.

Sammanvägningsprincipen bör slutligen upprätthållas konsekvent. Förslaget anger att bedömningen ska ske genom en sammanvägning av samtliga uppgifter, ingen enskild omständighet är alltså avsedd att vara utslagsgivande, men i 2 kap. 7 och 8 §§⁸ ges enskilda omständigheter ensamt avgörande verkan: utebliven respons respektive ett enskilt yttrande utlöser obligatoriska tillträdesbegränsningar med på förhand bestämda följder, oberoende av den sammanvägda riskbilden. En riskbaserad bedömningsmodell och också en-faktorsutlösare med fasta rättsföljder kan och bör inte samtidigt vara styrande. Även där en enskild omständighet med rätta kräver omedelbar uppmärksamhet bör åtgärdens art och varaktighet följa av bedömningen enligt 2 kap. 2 §, inte schablonmässigt.

5. Rekvisitet "omgående" bör utgå och ersättas med praxisens standard (2 kap. 6 och 7 §§)

Enligt förslaget ska vid fortsatt överdrivet spelande *"en mer ingripande åtgärd vidtas omgående"* (Föreskriftsförslag — Remiss: Förslag på nya föreskrifter om spelansvar 2 kap. 6 §). Vi avstyrker ordvalet. Den standard som utvecklats i praxis är en annan: kammarrätten har formulerat skyldigheten som att åtgärder ska vidtas *"så fort sådana åtgärder behövs"* (mål 2039-22, dom den 27 maj 2024, s. 5), och förvaltningsrätten har uttalat att det inte går att kräva att licenshavaren agerar på ett specifikt sätt vid en viss bestämd tidpunkt, däremot att denne agerar *"inom en rimlig tid"* samt godtagit att inledande åtgärder vidtagits *"relativt snabbt, i något fall redan dagen efter"* de första insättningarna (mål 3061-25, dom den 12 juni 2026, s. 15 och 17).

Ett omedelbarhetskrav kan i praktiken bara uppfyllas genom helautomatiska schablonåtgärder, eftersom det inte lämnar utrymme för den individuella prövning som både kravet på sammanvägning i 2 kap. 2 § och åtgärdstrappans individanpassning förutsätter.

Det noteras som referenspunkt att utvecklingen i Finland går i motsatt riktning: där får ett beslut som förhindrar eller begränsar en spelares spelande inte grundas enbart på automatisk behandling (penningsspelslagen (10/2026) 34 §, se punkt 1 ovan).

Vi föreslår därför att "omgående" ersätts med "inom en rimlig tid".

6. Suicidbestämmelsen (2 kap. 8 §)

⁸Föreskriftsförslag — Remiss: Förslag på nya föreskrifter om spelansvar, 2 kap. 7 §: *"När licenshavaren återkopplar på spelarens spelbeteende enligt 5 § ska licenshavaren säkerställa att spelaren tar del av återkopplingen."*

Bestämmelsens skyddssyfte ifrågasätts inte. Utformningen, att en spelare som "uttrycker suicidtankar" omedelbart ska nekas allt spel "under minst sex månader" (Föreskriftsförslag — Remiss: Förslag på nya föreskrifter om spelansvar 2 kap. 8 §) lägger dock en medicinsk gränsdragning på kundtjänstpersonal och kan få den icke avsedda effekten att spelare i kris undviker att ta kontakt, eller att kontakter avbryts, av rädsla för en automatisk halvårsavstängning.

Vi föreslår att bestämmelsen kompletteras med krav på hänvisning till vård och stömlinjer i samband med tillträdesbegränsningen, samt att Spelinspektionen i vägledning klargör vilka utbildningskrav enligt 4 kap. som svarar mot personalens uppgift att göra denna bedömning.

Slutligen bör bemyndigandestödet redovisas: spellagen reglerar avstängning som ett frivilligt institut, licenshavaren ska *"ge registrerade spelare möjlighet att stänga av sig från spel"* (spellagen (2018:1138) 14 kap. 11 §⁹), och delegationen i 21 kap. 13 § spellagen avser i sjätte punkten just *"självavstängning enligt 14 kap. 11 och 12 §§"*. En föreskriven tvångsavstängning om minst sex månader är ett institut av annat slag, med verkningar även i avtalsförhållandet mellan licenshavaren och spelaren.

Vi begär mot den bakgrunden att Spelinspektionen redovisar hur bestämmelsen ryms inom ramen för bemyndigandet, alternativt överlämnar frågan till regeringen.

7. Realtidskommunikation om spelansvar (6 kap. 1 §)

Kravet på kommunikation i realtid med en fysisk person (Föreskriftsförslag — Remiss: Förslag på nya föreskrifter om spelansvar 6 kap. 1 §) tillstyrks i sak. Personlig kontakt är kärnan i det omsorgsarbete som praxis efterfrågar, och en bemannad spelansvarsfunktion är den naturliga mottagaren av de signaler som den kontinuerliga uppföljningen av spelbeteendet genererar. Enligt förslaget ska kommunikationen erbjudas *"via telefon och chatt, eller annat med chatt jämförbart kommunikationssätt"*. För mindre licenshavare innebär förslaget en betydande fast kostnad. Vi föreslår att det förtydligas att funktionen får samordnas med licenshavarens övriga kundtjänst förutsatt att spelansvarsfrågor eskaleras till personal med utbildning enligt 4 kap., och att bemanningen får dimensioneras efter kundstockens storlek och riskprofil.

8. Meddelandekaskaden (10 kap. 1–3 §§)

Förslaget innebär att spelaren vid varje inloggning ska bekräfta ett meddelande om spelansvarsåtgärder och egna gränser, därefter, och senast före första insatsen, bekräfta ett

⁹Spellagen (2018:1138), 14 kap. 11 §: *"ge registrerade spelare möjlighet att stänga av sig från spel"*

21 kap. 13 §: *"självavstängning enligt 14 kap. 11 och 12 §§"*

meddelande om ackumulerade förluster för 30 dagar och tolv månader, och därutöver få *"regelbundna, tydliga och varierade meddelanden om vinster och förluster"* som också ska bekräftas.

Möjligheten att slå ihop de två första meddelandena är bra, men den samlade kaskaden av obligatoriska bekräftelser vid varje spelbesök leder till habituering: meddelanden som alla spelare måste klicka bort vid varje besök förlorar sin skyddsverkan för de spelare de är till för.

Den måttstock som redan gäller i praxis pekar i samma riktning. Kammarrätten underkände i Mr Green-målet bolagets utskick därför att innehållet var otillräckligt: *"Enligt kammarrättens mening är e-postmeddelandenas innehåll inte tillräckligt utförligt för att säkerställa skyddet för spelarna"* (mål 2039-22, dom den 27 maj 2024, s. 6). Spelinspektionen underkände på motsvarande sätt i Glitnor-beslutet generellt hållna meddelanden som *"inte haft någon synbar effekt på kundernas spelmönster och har därför inte varit effektiva"* (dnr 24Si962, s. 10). Praxis mäter alltså meddelanden efter innehåll och effekt - inte efter antal bekräftelser.

En föreskriven kaskad av standardiserade bekräftelser riskerar att flytta licenshavarnas arbete från det praxis kräver, individanpassad och verkningsfull kommunikation, till formell avprickning. Behovsstyrd frekvens förutsätter i gengäld att licenshavaren faktiskt följer och bedömer spelbeteendet kontinuerligt. Det är uppföljningen, inte meddelandevolymen, som bär skyddet.

Vi noterar särskilt att den gällande regleringen i LIFS 2018:2 styr frekvensen med en behovsprincip. Meddelandena ska visas *"så ofta och under så lång tid som behövs för att motverka överdrivet spelande"*, medan Föreskriftsförslag — Remiss: Förslag på nya föreskrifter om spelansvar 10 kap. 3 §¹⁰ endast anger att meddelandena ska vara regelbundna.

Vi är av uppfattningen att behovsstyrningen bör behållas då den knyter frekvensen till skyddsbehovet i stället för till en schablon. Vi föreslår att 10 kap. 3 § tillförs den gällande behovsformuleringen och att bekräftelsekravet differentieras efter risk inom ramen för omsorgsplikten.

9. Kort om användningen av automatiserade processer, inklusive artificiell intelligens (AI)

Spelinspektionen har i förslaget inte närmare reglerat i vilken utsträckning bedömningar får automatiseras eller när en manuell bedömning av en fysisk person i stället ska krävas. Ahlea anser att denna avgränsning behöver förtydligas i föreskrifterna. Automatiserade system kan vara ett värdefullt verktyg för att tidigt identifiera riskbeteenden och säkerställa en enhetlig tillämpning,

¹⁰Föreskriftsförslag — Remiss: Förslag på nya föreskrifter om spelansvar, 10 kap. 3 §: *"ska spelaren få regelbundna, tydliga och varierade meddelanden om vinster och förluster samt information om hur länge spelaren varit inloggad."*

men de riskerar samtidigt att missa kontextuella eller individuella omständigheter som endast en mänsklig bedömning kan fånga upp, särskilt i gränsfall eller vid komplexa spelmönster. Vi föreslår därför att Spelinspektionen i föreskrifterna, anger tydligare kriterier för i vilka situationer en automatiserad bedömning är tillräcklig och i vilka situationer beslut ska fattas av en fysisk person, exempelvis vid indikationer på akut risk, vid gränsfall som inte fångas tydligt av automatiserade modeller, eller inför beslut med ingripande konsekvenser för spelaren.

Föreskriftsförslaget anger inte vem som fattar besluten om åtgärder och restriktioner, och berör inte behandlingen av personuppgifter; inte heller konsekvensutredningen behandlar dataskyddsfrågan. Samtidigt är en restriktion eller tillträdesbegränsning ett beslut som *"i betydande grad påverkar"* spelaren i den mening som avses i artikel 22 i förordning (EU) 2016/679¹¹: spelaren har rätt att inte bli föremål för ett beslut *"som enbart grundas på automatiserad behandling, inbegripet profilering"*, om inte beslutet tillåts enligt nationell rätt *"som fastställer lämpliga åtgärder till skydd för den registrerades rättigheter, friheter och berättigade intressen"*.

Behandlingsgrunden som sådan finns redan i svensk lag: licenshavaren får enligt spellagen (2018:1138) 17 kap. 5 § behandla uppgifter om spelbeteende, ekonomi och *"sådana uppgifter om hälsa som spelaren själv lämnar till licenshavaren"* för att vidta spelansvarsåtgärder. Men lagen innehåller ingen ordning för hur automatiserad behandling får läggas till grund för ingripande beslut.

För 2 kap. 8 §¹² tillkommer att en uppgift om att en spelare uttrycker suicidtankar är en uppgift om hälsa enligt artikel 9 i samma förordning, som får behandlas endast med stöd av bland annat artikel 9.2 g, nationell rätt som ska *"innehålla bestämmelser om lämpliga och särskilda åtgärder"* och

¹¹REGULATION (EU) 2016/679 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 27 April 2016 on the protection of natural persons with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data, and repealing Directive 95/46/EC (General Data Protection Regulation), Article 22: *"som enbart grundas på automatiserad behandling, inbegripet profilering"*

Article 22: *"som fastställer lämpliga åtgärder till skydd för den registrerades rättigheter, friheter och berättigade intressen"*

Article 22: *"i betydande grad påverkar"*

¹²Föreskriftsförslag — Remiss: Förslag på nya föreskrifter om spelansvar, 2 kap. 8 §: *"Om en spelare uttrycker suicidtankar ska licenshavaren omedelbart vidta en tillträdesbegränsning som innebär att spelaren helt nekas tillgång till licenshavarens spel under minst sex månader."*

att ett automatiserat beslut enligt artikel 22.4 över huvud taget inte får grundas på sådana uppgifter utan att dessa förutsättningar är uppfyllda.

Vi föreslår att föreskrifterna åtminstone ange att ett beslut om restriktion eller tillträdesbegränsning inte får grundas enbart på automatiserad behandling av personuppgifter, och det bör redovisas hur kraven på lämpliga och särskilda skyddsåtgärder enligt artikel 9.2 g och artikel 22.4 uppfylls för behandlingen enligt 2 kap. 8 §.

10. Ikraftträdande, vägledning och övergångsbestämmelser

Enligt konsekvensutredningen ska föreskrifterna träda i kraft sex månader efter beslut, och Spelinspektionen avser att ta fram en vägledning för arbetet med omsorgsplikt och handlingsplan "i samband med" ikraftträdandet (Konsekvensutredning — Remiss: Förslag på nya föreskrifter om spelansvar, s. 39).

Ordningen bör vara den omvända. De centrala skyldigheterna i 2 och 3 kap. bygger på bedömningsrekvisit; allvarlighetsgrad, individanpassning, säkerställd återkoppling och som licenshavarna måste operationalisera i systemstöd, handlingsplaner och utbildning enligt 4 kap. innan ikraftträdandet. Kommer vägledningen först när reglerna redan gäller byggs dessa system mot oklara rekvisit, med omarbetningar och olikformig tillämpning som följd.

Vi föreslår att vägledningen publiceras senast tre månader före ikraftträdandet, alternativt att ikraftträdandet för 2 och 3 kap. förskjuts i motsvarande mån.

Stockholm den 28 augusti 2026

Ella Holmgren, Partner

Ahlea AB